

โทษทีนะ
ทำไมถึงเป็นแบบนี้ทุกที
เลยละเนี่ย?

เหมือนเวลาที่
ข้าจะเลี้ยงอะไรเจ้าสักอย่าง
ข้าไม่เคยทำสำเร็จ

ฟัม

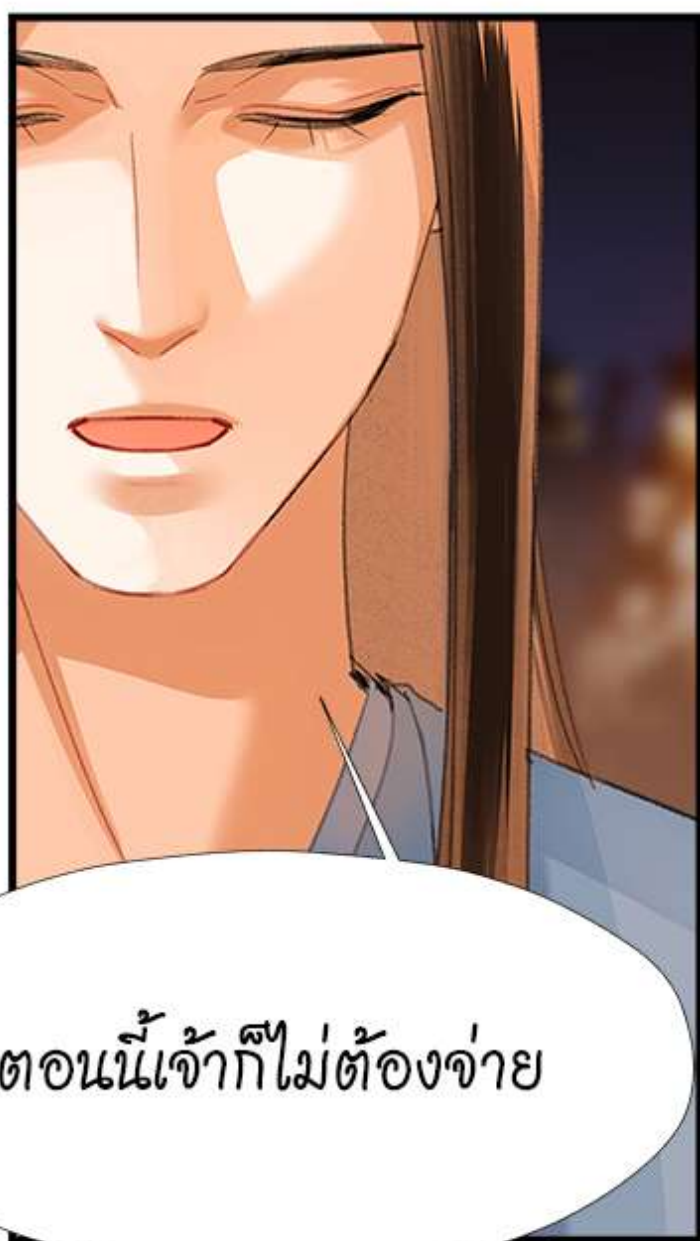
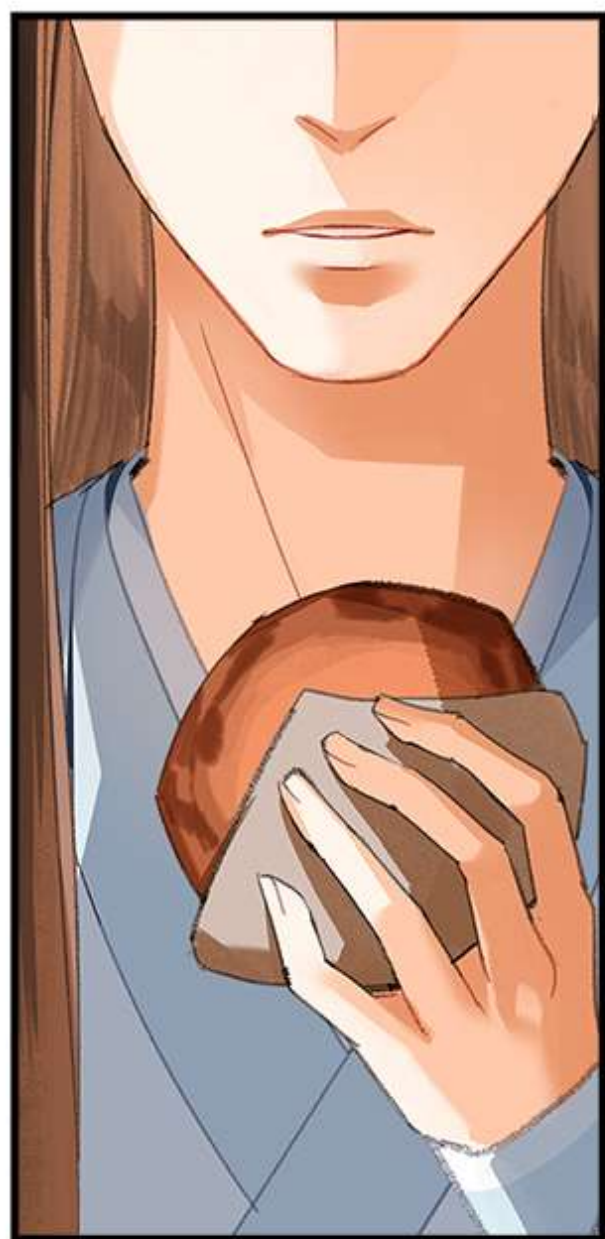

ไม่เป็นไร

เมื่อก่อน
ตอนที่ข้าอยู่แถวท่าเรือ
ไม่เห็นจะต้องซื้อเลย
อยากกินอะไรก็กิน

ผ่านไปเดือนนึง
เจ้าของแผงถึงจะไปเก็บเงิน
ที่ลุงเจียง

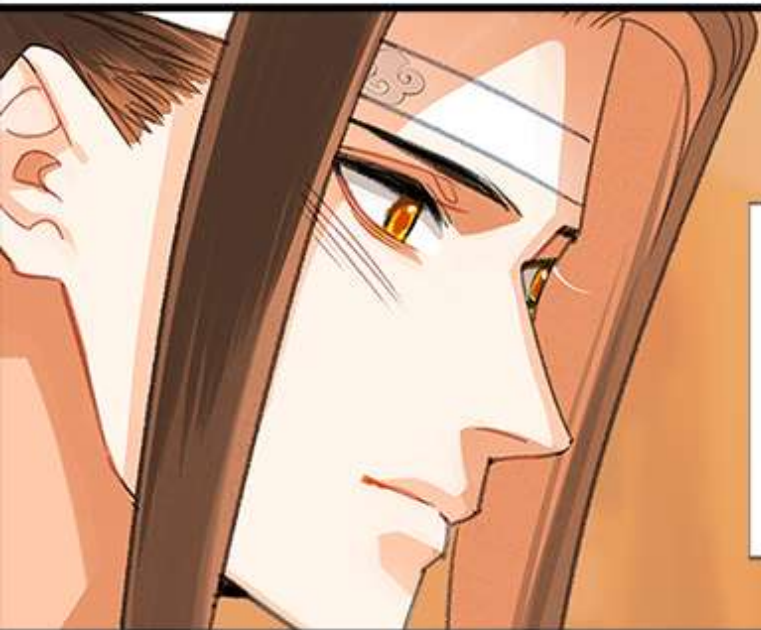

ตอนนี้เจ้าก็ไม่ต้องจ่าย

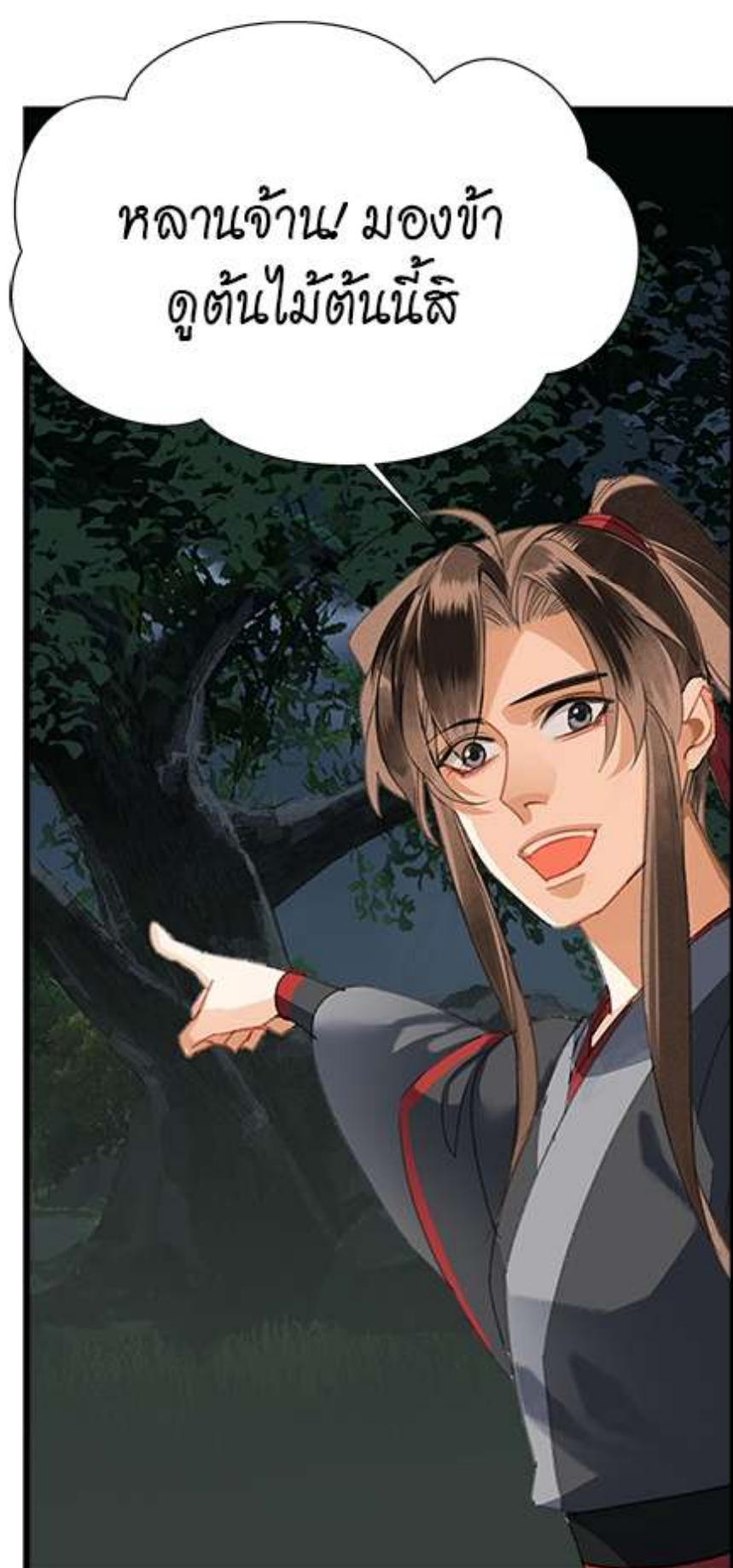

เว่ยอู่เซียนชี้ให้หลานจ้าน
ดูสถานที่ที่เขาเกิดและเติบโต

ตลอดสองข้างทาง

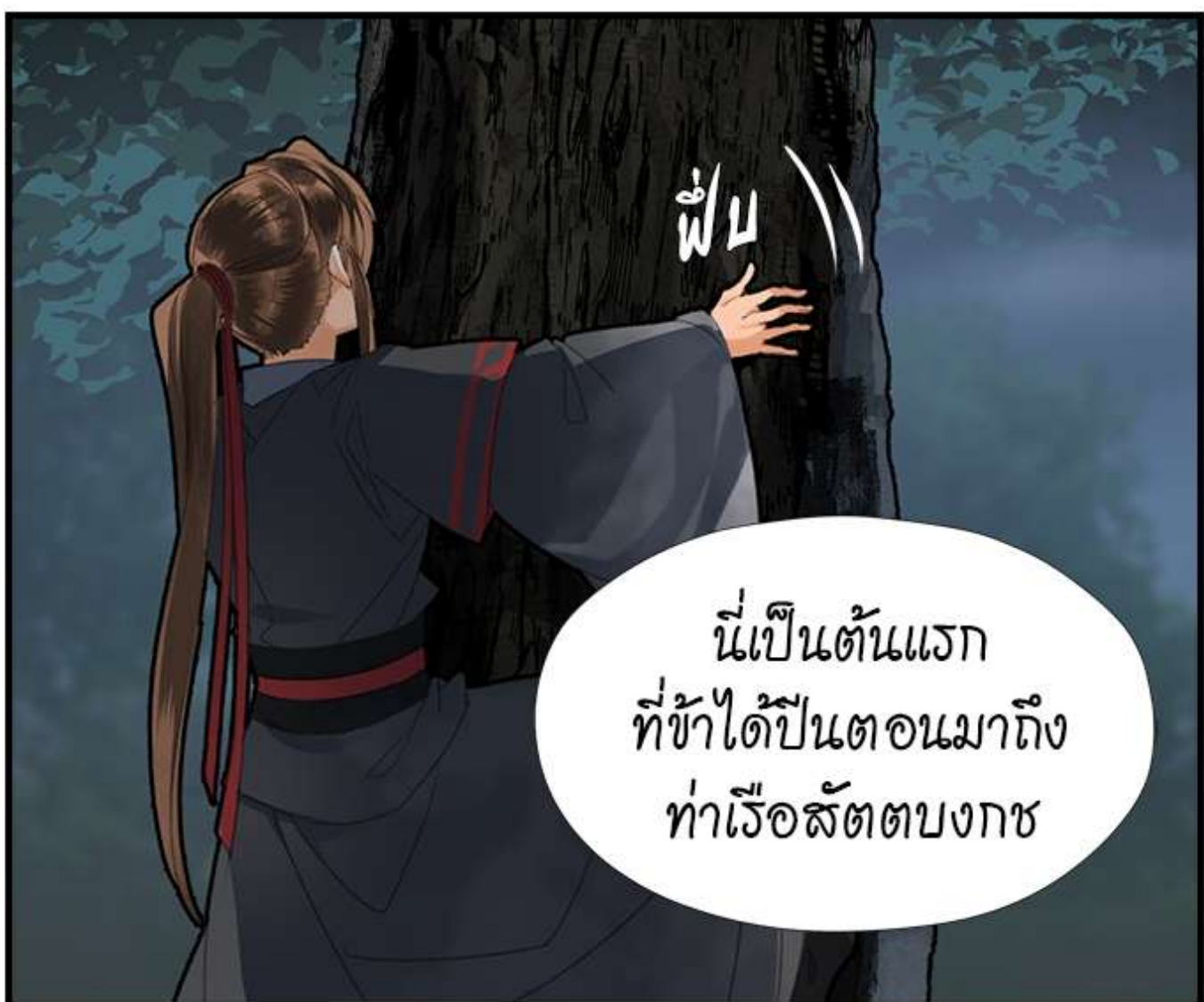
หลังจากนั้น
ก็คอยสังเกตการเปลี่ยนแปลง
ทีละน้อยทีละน้อยของหลานวังจี้
ตั้งตารอทุกปฏิกิริยาของเขา

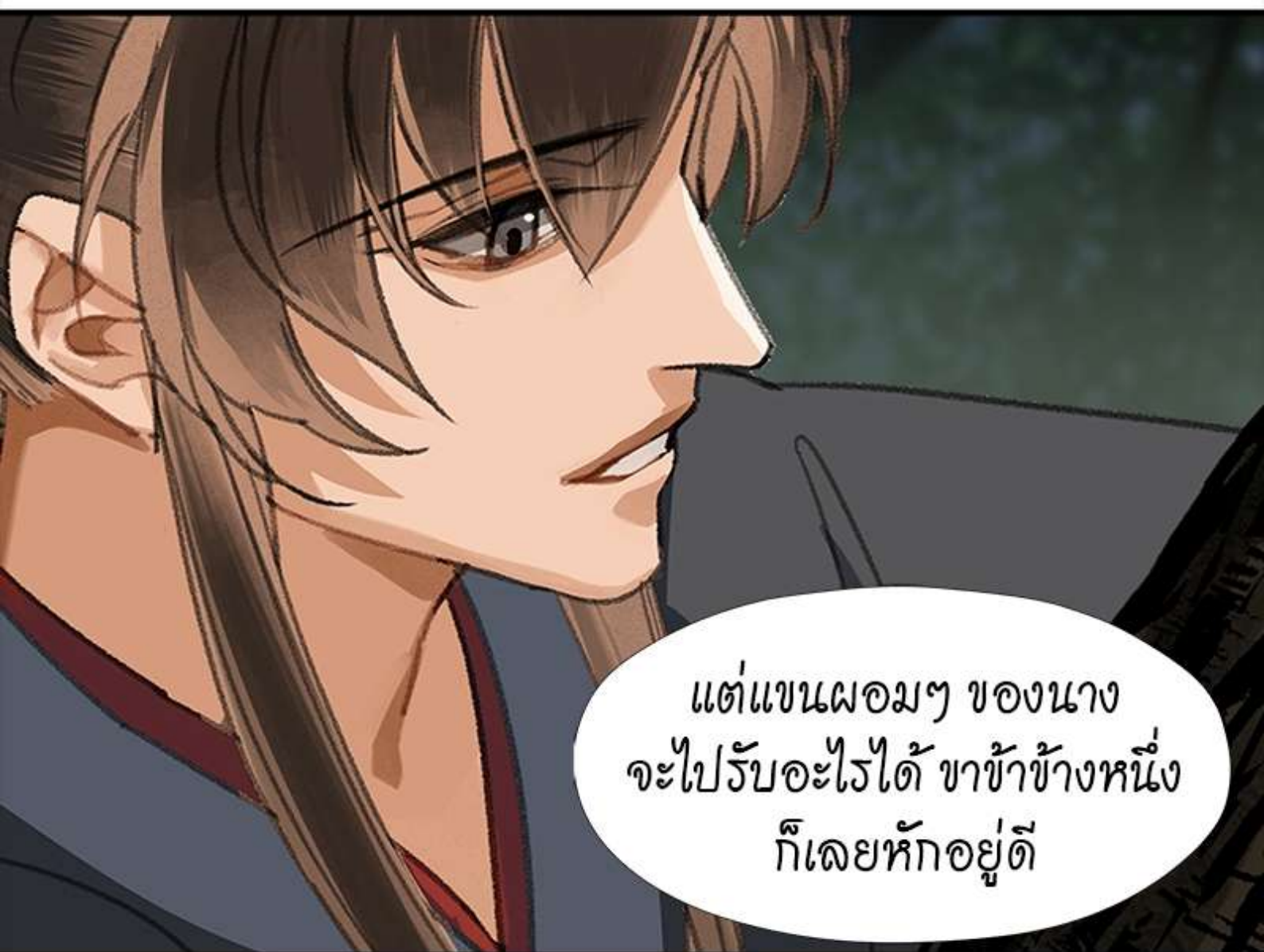
ต้นนี้ไม่เหมือนต้นอื่น!

นี่เป็นต้นแรก
ที่ข้าได้ปีนตอนมาถึง
ท่าเรือสัตตบงกช

ศิษย์พี่ชื่อโคมไฟ

ออกตามหาข้า กแล้วข้าตกลงมา
เลยมารอรับข้าด้านล่าง

แต่แขนผอมๆ ของนาง
จะไปรับอะไรได้ ข้าข้าข้างหนึ่ง
ก็เลยหักอยู่ดี

นางจะตาแหม่งน
แหละ

ตอนนั้นคิดว่า
สูงชะมัดแต่ดูตอนนี้สิ
ก็ไม่สูงเท่าไรเน๊าะ

ถ้าหากเขารับข้า

ข้าจะ...

ดูสิ!

ข้าจะพาเจ้า
ไปดูสถานที่สุดท้าย
ที่ทำเรือลัดตบงกช

